

V sobotu jsme se zajeli podívat do Lukavce na oslavy 55 let DDL. Dali jsme masový základ a vyrazili na hřiště. Tradičně se zde pár družstev zaměstnanců honila po nějakých nesmyslných soutěžích, zatímco většina jejich kolegů a jejich známých či rodinných příslušníků dřepěla na lavicích lemtala pivo či stála fronty na maso a sledovala dění na podium. Někdo my strčil balík "žebračenek" do kapsy, tak jsem si hned jednu šel proměnit za pivo. Čepovali Bernarda za 25,-, což mě otrávil. Ne cena, ale Bernard. V duchu jsem si zanádal, že jsem přece jenom měl hodit elektrocentrálu do kufru auta a vzít sud Plzně s chlazením. Ale alespoň jsem se neopil. Zaplul jsem ke známým a těšil se na Hradištan s Pavlicou, kteří měli vystoupit. Byli super, ale publikum měli dost vlažné. Po frkách Donutů nastalo vyhodnocení soutěží. Slunce a pivo udělalo své, tak výhercům padaly krabice s DVD přehrávači a foťáky z rukou. Co jsem tak z dálky viděl, ceny byly dost hodnotné. Rozměnil jsem další kupon za plný tácek opečeného masa, tímž jsem se definitivně pro tento den přežral. Kluci naproti mě rozebírali fotbal, který nesleduji. Naštěstí mě zachránila nějaká babka, která si u našeho stolu pila žbrdolu. Fotbal okomentovala se slovy hlubokého zasvěcence, zvedla se a se slovy, že až nám bude 82 let, jako jí, tak tomu budeme možná rozumět. Určitě to byla pohádková babka, která přišla zachránit mě, sportovního primitiva, před posměchy známých. Rozdal jsem kolemjdoucím dětem nějaké kupony na zákusky a šel si odpočinout na základnu. Nazpět jsme se vrátili až na kocert Muka. Zvuková zkouška byla snad hodinová, ale pak Muk vypaloval své pecky, takže zavládla mezi obecenstvem spokojenost. Po koncertu ještě byl docela slušný ohňostroj. Ve srovnání s Bnem nebyl tak dlouhý a impozantní, ale dvojkou bych ho oznámkoval. Kino Čadíků jsme vynechali, jelikož dávali Medvídku. Poslechli jsme si kapelu, která vyhrávala k tanci, ale nějak mě neuchvátila, proto jsme zamířili do pelechu.